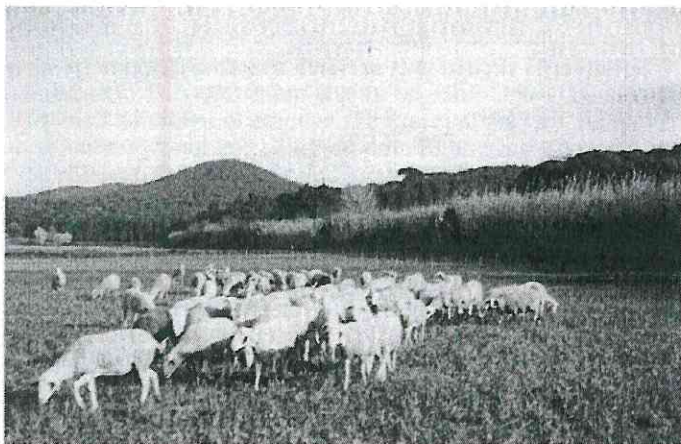

Camp d'escaroles.

RAMADERIA

És una activitat poc significativa i amb tendència a decreïxer. Per sectors podem veure com dins els bovins la part més important la representen les vedelles per a carn, que des de l'any 1982 només redueixen el seu nombre en un 6%, mentre que la vaca de llet ho fa en un 25%. Les braves són molt poc importants. D'entre els tres sectors destinats al mercat (boví, oví i porcí), en caps, el boví representa el 41% el total; pel que fa al porcí, només hi ha porcs d'engreix; i representen, el 35,5%; respecte de l'oví el seu nombre ha crescut lleugerament i representa el 23,6% del total.

Ramat de xais pasturant. Al fons els tres turons.

Els conills censats són per a l'autoconsum, i els cavalls ben segur que estan relacionats amb activitats de lleure. El sector avícola i el cabrum desapareixen del cens.

LA PESCA

Un dels sectors econòmics més arrelats a la nostra vila és el de la pesca. En un principi sembla que la pesca fou una activitat que es desenvolupava de manera estacional, preferentment des d'abans de la Quaresma fins al mes de setembre; per tant, durant la resta de l'any es complementava amb la terra, els oficis menestrals o el comerç. No es convertirà en una manera de viure fins que els coneixements tècnics ho permetin, ben entrat ja el segle XIX.

L'any 1989 era el tercer port pesquer en importància de captures a les comarques gironines, amb 3.266 tones de captures i un volum de venda de 1.069 milions (8).

Els pescadors s'agrupen a l'entorn de la Confraria de Pescadors, que pertany a la Comissió de Ports de Catalunya i té la concessió de l'explotació pesquera. A través d'un nou

sistema de subhasta informatitzat s'assegura el proveïment de peix en un radi prou ampli: d'una banda cap al Maresme, fins a Calella aproximadament; per l'interior de la zona de la muntanya selvatana, amb Sant Hilari, Arbúcies i Santa Coloma com a centres principals; la costa selvatana, Barcelona i Sabadell. Els peixaters majoristes el fan arribar fins al mercat central i una part s'exporta.

El nombre de barques i el de persones que hi treballen segons cada tipus de pesca queden resumits en el següent quadre:

QUADRE II

Tipus de pesca	Embarcacions	Persones ocupades
Arrossegament	24	148
Cercle	6	76
Tremall i palangre (estacional)	32	39
Sonsaires (estacional)	10	18
Marisc i petxiners	3	6

Quant al nombre d'embarcacions, des de 1981 experimenta un fort augment fins que l'any 1985 es va limitar, es va establir un Tonatge de Registre Brut (TRB) de 1.443. Des d'aquest moment la concessió de noves llicències està condicionada al fet que es produeixi alguna baixa. Aquestes mesures estan relacionades amb la saturació del moll i la necessitat de vetllar pels caladors de pesca.

Barques amarrades després de la pesca.

L'evolució de les persones ocupades en el sector també ha seguit una tendència alcista. L'any 1972 ocupava a 139 persones, que deu anys després passaren a 232, i a 287 enguany. Hi caldria afegir el personal al servei de la Confraria. La bona situació del sector va permetre que a partir de la crisi econòmica s'hi incorporés gent procedent de la indústria, sobretot de la construcció, i joves que cercaven la primera feina. Actualment, doncs, queda assegurat el recanvi generacional, tant pel que fa a patrons com a mariners.

Arreglant les xarxes.

(8) La font és el DARP de la Generalitat de Catalunya, publicat a l'anuari del *Punt Diari* de 1990, pàg. 82.